

ԳԵՐԱՊՍՏԻՎ Տ. ՎԱՐԴԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՏԵՐ-ՍԱՀՆԱԳԱՆ

Հունվարի 28-ին լրացավ Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ և Մայր Աթոռի երիցագույն միաբան գերաշնորհ Տ. Վարդան եպիսկոպոսի ծննդյան 80 և քահանայության 55-ամյակը:

Գերաշնորհ Տ. Վարդան եպիսկոպոսի ծննդյան 80-ամյակի և քահանայության 55-ամյակի առիթով, հունվարի 28-ին, երեքշաբթի երեկոյան, Վեհարանում տրվեց ճաշկերույթ, որտեղ հոբելյարին ջերմ խոսքերով շնորհավորեցին Վեհափառ Հայրապետը, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամները և միաբան հայրեր:

Վարդան սրբազանը ծնվել է 1878 թվականին Զրաբերդի (այժմյան Մարտակերտի) Գյուլյաթաղ գյուղում նահապետական քահանայական ընտանիքում: Նրա հայրը եղել է Տ. Հուսիկ քահանան, նույն շրջանում պաշտոնավարած:

Ահա այսպիսի ընտանիքում հասակ է առել և դաստիարակվել սրբազանը: Նա մանկական տարիքից մեծ ձգտում է ունեցել հոգևորական դառնալու:

Սրբազանը իր նախնական կրթությունն ստացել է Կուսապատ գյուղի դպրոցում:

18 տարեկան հասակում ընդունվում է Շուշի քաղաքի Դարաբաղի թեմական դպրոցը, միջնորդությամբ Մակար արքեպիսկոպոս Բարխուդարյանի: Հաջորդությամբ ավարտելով դպրոցի դասընթացը, նշանակվում է Զանյաթաղ գյուղի դպրոցի ուսուցիչ:

1904 թվականի հոկտեմբերի 31-ին ձեռնադրվում է քահանա՝ Դարաբաղի առաջնորդ Գրիգորիս արքեպիսկոպոս Գառնակերյանի ձեռամբ, և պաշտոնավարում Հյուսիսային Կովկասի Գրոզնի քաղաքում, միաժամանակ ղրաղվելով նաև ուսուցչությամբ:

Տ. Վարդան քահանան գործուն մասնակցություն է բերում նաև հասարակական-սարսիրական աշխատանքների կազմակերպմանը: Գրոզնիում պաշտոնավարում է մինչև 1929 թվականը:

Այնուհետև Տ. Վարդան քահանան տեղափոխվում է Բաքու, ուր պաշտոնավարում է Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցում մինչև 1952 թվականի հունվարի 8-ը: Սույն թվականին էր, որ որպես այրիացյալ քահանա, Ս. Էջմիածնում ձեռնադրվում է վարդապետ և նշանակվում Թբիլիսիի հայոց Ս. Գևորգ եկեղեցու վանահայր:

1954 թվականին, երկարատև և ազնիվ աշխատանքների համար, երջանկահիշատակ Գևորգ Զ Կաթողիկոսից ստանում է ծայրագույն վարդապետության աստիճան և նշանակվում Նոր-Նախիջևանի և Հյուսիսային Կովկասի առաջնորդ: Այդ պաշտոնով որպես պատվիրակ մասնակցում է 1955 թվականի սեպտեմբերի 25-ին կայացած Ազգային-

եկեղեցական ժողովին, և նորին Ս. Օծովթյուն Տ. Տ. Վազգեն Ա Կաթողիկոսի ընտրության առթիվ, նորընտիր Վեհափառ Հայրապետի բարեհաճ հոգատարությամբ, հոկտեմբերի 6-ին արժանանում է եպիսկոպոսական աստիճանի: Գնահատելով սրբազանի երկարամյա գործունեությունը և Հայ Ազգային Եկեղեցուն մատուցած ծառայությունը, Ազգային-եկեղեցական ժողովը նրան ընտրում է Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ:

1955 թվականին Վարդան սրբազանը, որպես Մայր Աթոռի պատգամավոր, մեկնեց Անթիլիաս՝ մասնակցելու համար Կիլիկիայի կաթողիկոսական ընտրության, և ապա Վեհափառ Հայրապետին ընկերացավ մինչև Եգիպտոս, որտեղ մասնակցեց 1956 թվականի մարտ ամսում կայացած Կահիրեի եպիսկոպոսական ժողովին:

Այնուհետև, Վեհափառ Հայրապետի հավանությամբ, Վարդան սրբազանը մասնակցեց 1956 թվականի ապրիլ ամսում Մոսկվայում կայացած համաշխարհային կրոնական խորհրդակցության՝ որպես ներկայացուցիչը Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի: Ապա սրբազանը անցավ Թբիլիսի՝ առաջնորդական պաշտոնի, մինչև 1957 թվականի փետրվար ամիսը, որից հետո՝ իր ծերության և առողջության պատճառներով կանչվեց Մայր Աթոռ և անցավ հանգստյան թոշակի:

Բայց գերաշնորհ Տ. Վարդան սրբազանը, չնայած իր առաջացյալ տարիքին, մասնակցում է միաբանական կյանքին և Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի աշխատանքներին:

Գերապատիվ Տ. Վարդան եպիսկոպոսին ցանկանում ենք խաղաղ ծերություն:

